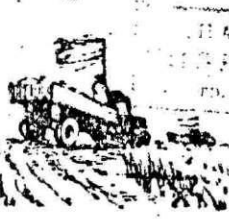
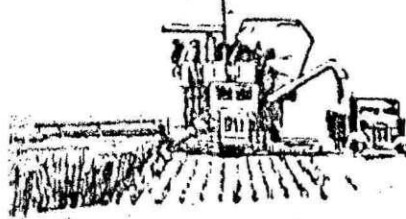

Сталински

ПОДЕМ

Орган на политотдела при МТС — Водича, Сталинско

Редактира журналистическа бригада от в. „Сталинско знаме“

БРОЙ 3 — ГОДИНА I — СРЯДА 9 ЈУЛИ 1952 г. — ЦЕНА 5 СТОТИНКИ

ДА ПОДОБРИМ

Първичната отчетност в ТКЗС

За организационно-стопанското и политическо укрепване на трудово-кооперативните земеделски стопанства е необходимо във всяко ТКЗС да има добра отчетност и правилно счетоводство. „Никаква строителна работа, никаква държавна работа, никаква планова работа не е мислима без правилна отчетност“ — казва другаря Сталин.

Добрата отчетност и правилно заведеното счетоводство, трябва като огледало да тразяват цялата производствена дейност на трудово-кооперативното земеделско стопанство и да посочва перспективите на неговото развитие.

Основа на счетоводството в ТКЗС е първичната отчетност, която зависи от организацията на труда в бригадите и преди всичко от бригадирите. Бригадирът ежедневно трябва да измерва извършената работа и добросъвестно да начислява заработените трудоводни, да ги записва в ежедневната ведомост за трудоводните, която той трябва да предава редовно и навреме в канцеларията за осчетоводяване. В края на всяка седмица бригадирът трябва да записва заработените трудоводни в трудовите книжки на кооператорите.

Във всяко ТКЗС трябва да бъде организирана добра отчетност във връзка с прибиране на реколтата, за извършената работа, за изработените трудоводни и особено за добитото производство.

В някои кооперативни стопанства в района на МТС — Водича, счетоводството е на завидна висота. В изправност е счетоводството на ТКЗС — с. Ботево, с отговорен счетоводител Димитър Кумбиев. Бригадирите в стопанството са усвоили добре своята работа и помагат за създаване на образцова отчетност, като всеки ден измерват извършената от звената работа, правилно начисляват трудоводните и ги вписват в ежедневните ведомости и трудовите книжки на кооператорите. Закупчикът и домакинят редовно представят отчетните документи в счетоводството. Сравнително добро е и счетоводството в ТКЗС — с. Водича. Бригадирът на втора полевъдна бригада Никола Милев редовно начислява трудоводните на кооператорите. Не така работят, обаче,

звенководът на звеното за високи добиви Димитър Павлов и бригадирът на третата бригада — Георги Лечев, който през време на усилените кампании, по цял месец не урежда трудоводните на кооператорите. Лош отчетник е вторият домакин на стопанството — Дойчо Великов, който от март т. г. до сега все още не е отчет изразходваните за строежите в стопанството материали, като: цимент, гвоздеи, дървен материал и други.

Лошо е състоянието на счетоводството в трудово-кооперативните стопанства в селата: Любен Каравелово, Каитан Радево, Засмяново и на други места, където трудоводните и др. документи не се осчетоводяват редовно.

Когато бригадирите, домакините, закупчиците и останалите отчетници в стопанствата си вършат работата добросъвестно, тогава кооператорите са спокойни и уверени в утрешния ден. Те знаят, че кооперативният имот и добитото производство няма да се пропилят и, че тяхният упорит труд ще бъде богато възнаграден.

Председателите и счетоводителите на стопанствата трябва ежедневно да подпомагат бригадирите за създаване на добра първична отчетност, която да осигури правилно, точно и срочно отчитане на труда и добитото производство по бригади, звена и култури.

Контролните съвети при стопанствата трябва отблизо да контролират целокупната производствено-финансова дейност на стопанството и особено първичната отчетност, да организират правилно и точно констатиране и записване на добитото производство.

Управителният съвети и партийните организации по места трябва да съдействуват на счетоводителите на стопанствата по места за редовното осчетоводяване на трудоводните на кооператорите, за подобряване на материалната отчетност, особено сега когато предстои прибирането на реколтата и заприходването на зърнените храни и други, от което зависи до голяма степен организационното, стопанско и политическо укрепване на трудово-кооперативните земеделски стопанства.

ГОТВЯТ СЕ ЗА КАМПАНИЯТА

На 6 юли т. г. в с. Изгрев се преведе пунктово съвещание с жените членки и кандидати — членки на БКП, от селата Изгрев, Левски, Николаевка, Баново и Калиманци.

На съвещанието бе изнесен доклад за работата на Партията сред жените, в който се изтъкнаха редица примери на проявили се в кооперативните стопанства и масово-политическата работа жени.

След доклада станаха оживени разисквания и изказвания.

Във своето изказване, другарката Стойка Стоянова от с. Николаевка изтъкна как жените членки и кандидат-членки на Партията в тяхното село, участвуват в съревнованието за окопаването на пролетните култури и с личния си пример увличат

безпартийните жени. Тя разказа за широката политическа агитация, която водят жените-членки сред кооператорите и кооператорките за укрепването на тяхното стопанство. Стойка Стоянова разказа за това, как жените от тяхното стопанство се готвят за кампанията по прибирането на реколтата и издължаването на държавните зърнодоставки. В заключение, тя даде препоръка на партийните секретари да отделят по-голямо внимание към работата сред жените и да подпомагат другарките от организациите си за да могат и жените от Изгрев, Левски и Калиманци да постигнат успехите на жените от с. Николаевка.

Изказаха се и други жени.

Не така посрещнаха съвещанието жените-членки на

Партията от с. Изгрев. Другарката Марийка Желязкова, женотговорничка и членка на партийното ръководство, сметна за излишно да присъствува на съвещанието, а предпочете да си извърши своята лична работа. Др. Р. Иванова, въпреки, че знаеше от няколко дена за това съвещание, трябваше няколко пъти да я викат, за да дойде на съвещанието. Не доведоха своите другари и партийните секретари от селата Баново и Калиманци, а се явиха сами.

Съвещанието завърши своята работа под лозунга: „За активно участие на жените в предстоящата битка на хлебния фронт, за прибиране в ускорени срокове тазигодишната богата реколта.“

Марко Йорданов
инструктор ОК на БКП

ДОБЪР МЕТОД НА РАБОТА

Като море се вулнуват високо избуялите жита по обширните кооперативни блокове. Милвани от вятъра, галени от слънчевите лъчи те наливат зърно и навеждат бавно, бавно клас към земята. Всеки изминат ден ни приближава все повече и повече до настъпването на жътвата.

Докато недостигът на работната ръка в някой стопанства поставя в затруднено положение ръководителите и ги принуждава през време на усилените кампании да провеждат всичко без да привличат широк актив от кооператори, управителният съвет на ТКЗС „Атанас Г. Долапчиев“ с. Ботево, даже

и през най-силната полска работа намират форми за привличане при обсъждането на текущите въпроси широк актив от кооператори. За тази цел всеки понеделник управителният съвет на стопанството организира съвещание с участието на членовете от партийното ръководство, бригадирите, звеноводите, агронома и някой по-активни кооператори, на което се обсъждат най-различни текущи въпроси.

На 7 т. м бе проведено такова съвещание на което бригадирите докладваха за резултатите от пролетното окопаване в бригадите и мерките, които се налага да се вземат за приключването му

от всички бригади и звена. Агрономът Петко Иванов разясни пред участващите звеноводи, бригадири и кооператори ползата от допълнителното опрашване на слънчогледа и люцерната. Разменени бяха мисли и отнормно последните приготовления за наближаващата жътва.

Този род съвещания се оказаха много полезни за правилния вървеж на работите в нашето стопанство, защото по този начин управителният съвет има възможност по-често да влиза в контакт с кооператорите и да се вслуша в препоръките им.

Величка Желева

Изпълнили дадената дума

Идвайки си от полето кооператорите от звеното на Иван Христов — ТКЗС с. Водича си дадоха дума да препорат с окопачката и окопаят останалите 38 дек. царевица за един ден. Петнадесетте кооператора си дадоха тържествено обещание на другия ден да закъснат на нивата, но да не отстъпват от дадената дума.

Сутринта на 5 юли огнено-червените лъчи на изгряващото слънце завариха трудолюбивите кооператори на блока засят с царевица. През целия ден те ралиха свиваха, разпушаха обхвата на окопачката докато вечерта прекопаха и последния ред царевица.

ТКЗС — път към щастлив живот

Добра берачка на грах

Тази година, кооператорите и кооператорките от ТКЗС „Ат. Александров — Герчо“ — с. Крумово Сталинско, отгледаха богата реколта на грах.

Преди няколко дни всички бригади и звена от стопанството започнаха беритбата на граха. Между кооператорите и кооператорките, както и между отделните бригади и звена се започна благородна надпревара.

Най-високо постижение

между звената постигна четвърто звено от младежката бригада на Тодор Ангелов. Другарката Стойка Темелкова първа пристигна на кооперативния блок зятят с грах и докато пристигнат останалите кооператори набра 20 кг., а до вечерта още 100 кг. срещу които й бяха начислени 44 трудоводни.

Съревнованието за най-добър берач на грах продължава.

Т. Ангелов

СПОКОЙНО ЩЕ РАБОТЯ НА ПОЛЕТО...

(Репортаж)

Ранно утро. Още преди изгрев слънце детската възпитателка Дора Желязкова е вече в детските ясли. Тя гледа и не може да се на-
радва. В спалните светят бяло-чаршафосаните малки детски креватчета.

— Ех, какво беше преди! Никой не се грижеше за децата. А сега, родната Комунистическа партия и народното Правителство, начело с любимия Червенков полагат бащински грижи за подрастващото поколение — замечтана шепнеше до прозореца в очакване на майките и децата, възпитателката Дора Желязкова.

Още от далеч, край дома определен за детски ясли се чуват пискливи гласчета. В една от стаите се провежда преглед на децата от участъковия лекар Радев. Малки, с розови странички, русокоси и мургави деца са заобиколили лекаря. Покрай тях радостно разговарят щастливите майки. На всяко дете лекарят се усмихва бащински, гали го по главичката и весело го запитава:

— Я, кажи на чичко, как се казваш, как ти е името? Малкият Иванчо, когото лекаря в момента преглежда смутено отговаря:

— Иван Ди-ми-тров — и плахо поглежда майка си.

— Сега вече спокойно ще работя на полето докторе! — прекъсва разговора майката на Иванчо. — Откак съм тръгнала на работа по нива и той все с мене идва. По-някога и дъжд вали и е студено, но няма къде да го оставя. Сега, вече ще знам, че детето ми ще бъде навреме нахранено и добре гледано — с възторг говори майката на Иванчо Димитров.

Иванчо не откъсва поглед от масата, на която стоят куп играчки. Той не иска да си отива, да се раздели с тях — толкова те му харесват.

— Хайде, хайде, момчето ми! От утре ти ще бъдеш през цялото лято тук.

Прегледът минава в оживен разговор. Всяка майка живо се интересува от здравето на своето дете. Лекарят е обсиран с въпроси, на които той със особено старание отговаря.

— Я да видим сега коя майка още не е донесла детето си? — подхваща на-
ново той.

— Гина Атанасова, но тя мисля, че не иска да го донесе — обажда се Славка Желязкова.

— Слушай Славке, ти когато срещнеш Гина, поприказвай ѝ, посъветвай я и тя да донесе детето си. Не бива нито една майка да остави своето дете извън детските ясли.

— Ами разбира се! Хората за нас го правят, за наше улеснение. Непременно, непременно ще говоря с нея! — обещава Славка.

Детската възпитателка Дора Желязкова дава последни указания на майките какво да донесат на другия ден.

— Вижте, какво другарки! Донесете само по един чифт терлички, от дрехи няма нужда. Тук както виждате има съвсем нови.

— Ами шапки за главите? — попита я една от жените.
— Не, не е необходимо! Гологлави е по-добре, за да не им се запотят главичките.

— То, май моето вече е свикнало да ходи гологлаво — отговаря Иванка Димитрова на съветите на лекаря.

Прегледът е вече към края си. Прегледани и приети са 15 деца. Лекарят и детската възпитателка са дали и последните съвети. Доволни, радостни и щастливи, майките тръгват към дома си.

Празник, истински празник бе денят 7 юли за кооператорките от ТКЗС — с. Водица, когато се откриха яслите за децата им.

Мария Цветкова

НИЕ ПИТАМЕ...

Кооператора Атанас Илиев от с. Капитан Радево, защо се сърди на бригадир Дончо Тодоров загдето му начислил малък трудовен прижътвата на репицата, когато той се е явил на работа в 11 часа преди обяд. Нима, ако той е на мястото на ТКЗС ще бъде съгласен да плати много, а да получи малко?

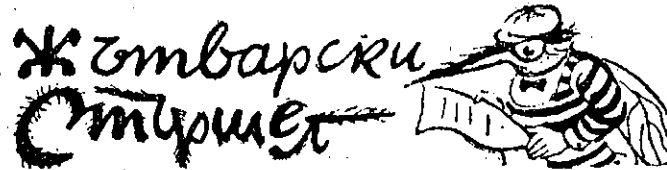
Председателя на ТКЗС — с. Засмяново и председателя на комисията по съревнованието, след като пожънат и овършеят ли ще отчетат съревнованието по окопаването на пролетниците?

Дали някой би могъл да каже кога и как е ремонтирана вършачка № 107 на МТС — Водица, защото по изнемошялото ѝ тяло има поникнало жито и други плевели и защо, когато запитахме началника на ремонтната работилница, той само се засмя и предпочете да замълчи?

Първо звено от втора бригада при ТКЗС — с. Изгрев, защо взема кооперативна каруца и ходи на пазар в Толбухин, без да се обади на когото и да било?

Счетоводителя на всестранката в с. Изгрев — Желязко Димитров, забравил ли е, че като председател на контролния съвет на ТКЗС, той е длъжен на всеки 3 месеца да ревизира изпълнението на финансово-счетоводния план и касата на стопанството, и ако е забравил, няма ли да му стане много горещо на годишното кооперативно събрание?

Другаря Колю Маринов от с. Изгрев, 25 пъти ли трябва да му се напомня от изпълкома на съвета, че трябва да внесе задължителната си доставка на вълна, тъй като до сега му е напомняно 24 пъти?

Ха... ха... ха... съревнование

Добър е председателят на ТКЗС в с. Капитан Радево! Весели хора са бригадирите. Работят ден и нощ и не чувствуват умора. Събрани на дългата маса в канцеларията те оживено спорят.

— Страх ги другарите от с. Водица да подпишат договора за съревнование, който им изпратихме от една седмица — казва бригадирът на първа бригада.

— Няма кураж да се хванат снас — отсича бригадирът на втора бригада.

— Съревнованието не е шега работа бе другари! — казва председателят на стопанството. Имат право хората да се страхуват, ние в джоба си ще ги сложим!

В канцеларията на ТКЗС в с. Водица, едни спокойно пушат, други горещо спорят:

— Къде се е видяло бе другари — казва председателят — да ни се изпраща да

подписваме договор за съревнование, изпратеният им образец от околийския народен съвет? Тези другари от Капитан Радево не са май на ясно с тази работа.

Ха... ха... ха... звучи бодрия глас на кооперативния готвач. Абе, аз в казана ще ги натикам такива, които не разбират от съревнование.

Ха... ха... ха... смеят се председателите на стопанствата в селата Любен Каравелово и Изгрев.

— Гледайте ги тези от Водица и Капитан Радево — казват председателите на тези стопанства — чудни хора ей, нямаат си друга работа, съревнование ще правят...

Ха... ха... ха... смеят се звеноводите на младежките звена в целия район. Гледайте нашите председатели на какво ни учат и какво отношение имат към съревнованието.

Никстен

Не чакайте да ви проиграе око!

Закупчикът на Месоцентра ла др. Петър Георгиев, след като получи инструкции от своите началници за закупуване на държавните доставки от месо, пристигна преди седмица в с. Левски.

Между него и отговорните другари от МНС на депутатите на трудещите се, начело със секретаря, се завърза следния интересен разговор:

— Хайде другари — каза закупчикът — казвайте какво да правим с до тавките за месото от едрия рогат добитък?

— Лесна работа — каза секретарят. Ще купиш биволицата на Дойчо Михалев. Тя има 600 кгр.

— А бе биволицата е хубава, ама няма 600 килограма — отговори закупчикът.

— Има, как да няма! Натъртено възрази милиционерът Иван Славов.

— Давайте тогава да я вземем — радостно отговори закупчикът и се приготви да тръгне към вратата.

— Чакай, къде бързаш! — възприха го другите. — Тази работа няма да стане. Биволицата е годна за разплод и ние не я даваме!

— Ами тогава? — покрусен сякаш от градушка запита закупчикът, — какво ще правим?

— Нищо няма да правим — каза секретарят. Ще се гледаме в очите и на когото проиграе лявото око той ще хване биволицата за рогата.

Другарю секретар — казваме ние, — помогнете на закупка да си върши работата, защото държавните доставки от месо няма да чакат да проиграе някому око, а това е държавен въпрос.

Никстен

— Здравейте другари! Добре сте ни дошли! Ах, да знаете само как се радваме, че ни посетихте! Ето, както виждате ние се готвим за кампанията и... не само се готвим, но сме вече и напълно готови! Както виждате в двора на станцията е празно — всичко замина на полето и чака само сигнал. С една дума, под пара сме! — посредничеством директорът на МТС — Водица идващите от вън гости в станцията за най-различни неща.

— Ами онзи трактор там? — запитава гостите.

— Кой, този до вратата на оксименната ли? Да, да, зная го! Разбрах! Ами, че той е вече готов. Доизкусуряват му там нещо, но ти готов го кажи.

— Ами другия отсам до него?

— Кой, този тук ли? А-а, да! Той още миналия месец е даден за готов и е отчетен пред околийския народен съвет за ремонтиран, макар

ВСИЧКО Е ГОТОВО И ЧАКА...

ФЕЙЛЕТОН

че имаше по него още три-четири дена работа. Стана вече цял месец как го ремонтират.

— А този в ъгъла?

— Него го оставете, той не влиза в сметката. Не е заплануван. Стягаме го за всеки случай. Но... аз казах! Тук няма нищо особено. Да излезем да разгледаме двора на станцията.

— Ето, представете си какво ще бъде тук след няколко години. Успоредно с тези, ще се простират още два хангара. Насреща ще бъдат жилищните блокове, които на фона на дъбовата гора ще приличат на разкошни дворци. Ето там...

— А тези вършачки няма ли да участвуват във вършитбата? — натрапнически

въпрос — помисли си директорът и ги попита:

— Кой, тук боядисаните ли? Ще участвуват разбира се! И тези и онези под хангара, всички са отремонтирани и чакат само да падне първия сноп. Нали ви казах. Всичко е готово и чака...

— Извенете, но на нас ни се струва, че чакат да ги изпратят по кооперативните стопанства.

— Моля, моля. Всичко вече е наредено!

— А тези сноповързачка?

— Тя пък е на ТКЗС с. Веселин.

— Че те няма ли да жънат, или там не сеят зърнен култури?

— Не, там сеят рошкови и паламида — обади се някой от страни.

— Това тук е складове за

резервни части — продължи директорът с увлечение.

Да, да, знаем вече. Там е магазинерът и чака... резервните части, които стоят разхвърлени в стругарната и чакат... благосклонното предрасположение на стругарите. До тях са печатарите. Те пък чакат... журналисти за списване на многотиражката.

Горките... има да чакат!... По нататък домакиният чака... готвача да си дойде от Сталин. На горе са канцелариите. Там пък чакат... да удари камбаната. Ето ви накрая и пазачите. Те пък чакат...

с нетърпение да мръкне за да си дрямнат... по цяла нощ. В село Ботево комбайнерът Златин Симеонов след като пожъна ечемика... чака да му се нареди къде да заминат на жътва, а освен това

чака... за кофе, за грес, за бризент против пожар, за аптечки и, и, и, а за подобни работи чакат и останалите комбайнери при станцията. Чака и отчетникът на пета тракторна бригада — др. Иван Пенев да дойде полеводният бригадир Иван Геуров от ТКЗС с. Ботево за да измерят извършената работа. Чакат и тридесет трактористи по кооперативните блокове за да им се занесат заплатите.

Чакат, но не само те! Има и други да чакат. ТКЗС с. Оборище чака да започне жътвата за да спре копанта, а ТКЗС с. Засмяново нито чака жътва, нито окопава царевицата.

Чакат, чакат, само времето лети и никого не чака или... чака се здрава ръка, която да тури всичко в ред, и да потърси сметка от онези кинто са отговорни за чакането на толкова „и“.

Бойко Бодлишкин